

Naar Marineministeren og Flaaden tror, at den Løsning, de sidst kom til, ikke er den rigtige, har jeg troet ogsaa at skylde Dem at bringe Sagen frem endnu engang, for at den kunde staa fuldt oplyst for dem, inden de paa tage Dem det fulde Ansvar for, hvad De stemme for. Jeg har troet atter at burde bringe denne Sag frem ogsaa af Hensyn til Flaaden, af Hensyn til den Lillid, som Flaaden har til et saadant Skib, og ogsaa af Hensyn til de store Banfælgeligheder, som ville komme frem ved Værftets Drift, hvis den Bevilling bliver staaende, som nu findes paa Finantslovsforlaget. I dette Dieblik er Marinebestyrelsen og Værftet forberedte paa at kunne begynde paa de Arbeider, som skulle lede til det Skib, hvortil jeg begjærer Penge. Derpaa er man forberedt; til de andre Arbeider er man ikke forberedt, thi man kan ikke paa engang være forberedt paa Alt. Værftet havde tillige forudsat, at Paa- begyndelsen af et saadant Skib vilde ske ved Finantsaarets Begyndelse. Vi ere nu, mine Herrer, allerede $1\frac{1}{2}$ Maaned inde i Finantsaaret, og nogle af Værftets Arbeidere ere allerede blevne affædigede, og man vil være nødsaget til at begynde alle Forarbeider og begynde forfra paa at tænke paa, hvordan man da nu skal anvende den Bevilling, der nu stilles til Marineministerens Naadighed, saaledes at alle Hensyn ikke fyldest. De ville se, mine Herrer, at dersom man tænker paa for næste Rigsdag at fremsætte Forslag om Bevilling til at bygge et Panderskib, saa vil det være baade naturligt og fornødt ikke at binde et altfor stort Beløb ved dette Mars Begyndelse. Men paa den anden Side maa man jo paa Grund af Frygten for, at Forslaget næste Gang skal falde, om ikke af de samme Grunde som sidst, men mulig af andre Grunde, dog ønske at bygge paa en saadan Maade, at det, man bygger, dog kan være en Forøgelse af Flaadens Kampdygtighed. Der er tillige tekniske Banfælgeligheder; man maa sagtne med mange af de Arbeider, man allerede har for, medens man dog maa sætte saa mange Arbeider i Gang, at man, hvis Rigsdagen atter til næste Mar ikke har taget sin Beslutning, og Sagen ikke er afgjort inden Finantsaarets Slutning, da ikke skal risikere, at Værftet staaar ledigt. Thi det er i dette Dieblik en stor Lykke, at vi have Restancearbeider med Os og den ene Kanonbaad; havde vi ikke disse Arbeider, stode vi nu atter saaledes, at vi Sntet havde at bestille paa Værftet. Men vi tør ikke risikere at staa saaledes igjen til næste 1ste April. Derfor maa Planen for Bygningerne paa Værftet lægges saaledes, at man kan holde Arbei-

det i Gang, i det Mindste for Halvdelen af næste Finantsaar. Jeg maa tillige tilføie, at det vistnok er utvilsomt, at, dersom Pengene skulle anvendes paa den Maade, som det er fastsat i den nuværende Finantslovsforslag, saa vil en Del af de Arbeidere, som Værftet nu har og sætter Prit paa at beholde, gaa bort, saaledes at man maatte ikke kan faae dem igjen, og skulde man faae dem tilbage, er det utvilsomt, at man i alt Fald vil komme til at betale dem meget høiere. Utsaa ogsaa af Hensyn til Værftet har jeg troet at burde gjøre det ogsaa af Hensyn til, at Flaaden betragter det Skib, til hvilket der begjæres Penge, som, om jeg maa bruge dette Udtryk, sit eget Barn, som det har lyst i Kuld, og som det ser hen paa med Lillid. Men jeg har ogsaa bragt denne Sag frem, fordi jeg troede at skylde mig selv det. Jeg har troet, at det var en Pligt, som jeg ikke burde vige tilbage for. Tilfældet har gjort, at jeg er bleven kaldet til Krigsminister og tillige til at være Marineminister. Det var kun modstræbende, at jeg gif ind paa dette Sidste, men det stillede sig for mig som en Nødvendighed. Men skal jeg være en Ting, saa vil jeg ogsaa være det til Gavn, og, da efter min Opfattelse Hær og Flaade ere Brødre i Forsvaret, Brødrøværn, som i dette Dieblik ere satte under mit Bærgemaal, saa skal ikke et af de Børn, der ere satte under mig, være et Stedbarn. Derfor, mine Herrer, gjælder det ogsaa om, at Flaaden kan have den Lillid til sin Minister, som han ikke kan undvære; derfor gjælder det ogsaa om, at Flaaden kan se, at han kæmper til det Børste, naar dens store Interesser staa paa Spil; og jeg vil sige det, mine Herrer, ogsaa for Hæren er det en Væresag; thi, naar en af dens Egne har faaet det Hverv at styre Hærens Brødrøværn, Marinen, saa fordrer den ogsaa af ham, at han styrer den saa broderlig, at, naar en Gang en Søofficer maatte blive kaldet til at værne om Hærens Interesser, denne da i mig kan se et Forbillede paa, hvorledes det skal gjøres, og der derved kan være paa- lagt ham en Forpligtelse til at opfylde sine Pligter ligeoverfor Hæren, som jeg gjør det ligeoverfor Marinen.

Schønheyder: Det kan paa en vis Maade ikke Andet end glæde mig, at den høitagtede Minister er fremkommen med det Forslag, der her foreligger, fordi jeg derved kan faae Leilighed til at gjøre et nyt Indlæg i denne Sag og